

halv milliard kroner i udgifter til de materielle skader alene. En stor del af de unge biltyve har ikke kørekort, og mange kører narko- eller spirituspåvirkede. Dette medfører skønsmæssigt et antal personskader på 150 til 180 årligt og tab af 15-20 menneskeliv med medfølgende tragedier for de berørte familier.

Rent økonomisk er dette ensbetydende med millionbeløb via hospital og forsikring. Og forslagsstillerne glemmer at gøre opmærksom på de politiresourcer, der går til biljagt og efterforskning, ressourcer, som det var bedre at bruge i forebyggende øjemed, f.eks. mod vold.

På baggrund af disse tal er det ikke mærkeligt, at forsikringselskaberne er begyndt at ansætte bilfindere. Det, man bare kan undre sig over, er, at de samme selskaber ikke for længst har nedsat præmierne for bilejere, der har anskaffet sig en effektiv tyverisikring. Man kan også undre sig over, at bilejerne ikke selv forebygger noget bedre. Også på området her er det både bedst og billigst at forebygge, og når man ved, at biltyveri kan forebygges effektivt, er det forkert at acceptere 100 tyverier om dagen.

Men det er også forkert at stille forslag om højere fængselsstraffe til biltyve. Venstre og De Konservative ved jo godt, at vi stadig væk har ventetider ved fængslerne, bl.a. fordi man selv nedlagde fængselspladser, da man havde regeringsansvaret. Derfor kan det virke lidt trivielt, at de pågældende partier i tide og utide kræver højere fængselsstraffe både for det ene, det andet og det tredje.

Det er dog et fremskridt, at V's og K's forslag i denne omgang indeholder forebyggende forslag. Første punkt i forslaget lyder på effektiv obligatorisk tyverisikring fra 1. januar 1997. Dette punkt fortjener nærmere drøftelse blandt Folketingets partier. I Socialdemokratiets retsgruppe har vi drøftet dette længe, men vi venter i øjeblikket bl.a. på et bebudet udspil fra EU om skærpede krav til bilsikring.

I den forbindelse vil jeg godt spørge ministeren, hvor længe endnu vi mon skal vente på et sådant krav til bilproducenterne.

Lad mig til slut gøre opmærksom på, at den nye regering prioriterer al forebyggelse højt både i vores voldspakke, i handlingsplanen mod indbrudskriminalitet, i byudvalgets arbejde osv. Det er elementer, der også forebygger biltyveri. Her tænker jeg på opprioriteringen af SSP-arbejdet, kampagnerne, hurtigt indgriben over for helt unge, bedre indsats i skolernes ældste klasser, styrkelse af ungdomsklubbers rolle i forebyggelse osv.

Jeg vil da endelig gerne rose Det Kriminalpræventive Råds fine indsats. Som ministeren har nævnt, arbejder man jo her aktuelt med tyveri. Alt i alt sker der altså langt mere på området nu end under nogen tidligere regering.

Socialdemokratiet afviser VK's forslag som helhed i den foreliggende form, men vi inviterer til samarbejde om en bedre forebyggelse af problemet.

Svend Aage Jensby (V):

Der er allerede gjort rede for antallet af brugstyverier af biler – og det er kun dem, jeg koncentrerer mig om nu – der sker årligt i dette land. Stigningen på det område, den del af kriminalitetsudviklingen, er nøjagtig lige så faretruende, som den er på andre områder. I 1990 havde vi ca. 29.000 biltyverier. I 1994 var tallet oppe på 34.500. Der er i vores bemærkninger til beslutningsforslaget redegjort for de økonomiske konsekvenser af disse biltyverier. Det er selvfølgelig i sig selv væsentligt, men det er endnu mere alvorligt, at der i kølvandet på biltyverierne følger et ubeskriveligt omfang af menneskelige omkostninger. Jeg tænker på de dræbte. Man skønner mellem 10 og 20 om året direkte forbundet med brugstyverier af biler plus et utal af kvæstede mennesker.

Det er det, der har ført til Venstres og Det Konservative Folkepartis initiativ med beslutningsforslaget. Jeg kan slet ikke forstå, at man ikke umiddelbart kan acceptere de to første punkter i beslutningsforslaget. Det synes jeg dog skulle være noget, man politisk kunne blive enige om.

Med hensyn til det tredje punkt må jeg sige, at jeg ikke var så optimistisk, at jeg havde troet, at vi kunne vinde tilslutning til den skærpelse, vi lægger op til. Vi ønsker i Venstre, at straffen for brugstyveri af motorkøretøjer skal være langt strengere, end den er i dag. Man kan da sige sig selv, at de unge mennesker – det er jo i aldersklassen fra 16 op til i begyndelsen af tyverne, at vi finder kategorien af de her kriminelle – er fuldstændig bedøvende ligeglade for at bruge det udtryk, som er gængs i politisprog, med, om de får en bøde første gang og anden gang. Det er jo det, der er taksten – ofte også anden gang. Selv om der idømmes hæftestrafte, syv, otte dages hæftestraf i andengangstilfælde, så er det ofte også bøder. Rigsadvokatens instruks til anklagemyndigheden er jo, at sådan skal taksterne være. Vi kommer aldrig i praksis op på at idømme en fængselsstraf.